

מטמאין בגדים *רבי שמעון אומר אומרים
מטמאין בגדים ניתך הבשד אין מטמאין
בגדים מאי ביןידיו אמר רבא אילא ביןידיו
דשיהה דרכא :

הדרן על טבול يوم

השורחן והטعلاה בחוץ חייב על השוחטה
וחייב על העלה **רבי יוסף הנגיד**
אומר **"שחת"** בפנים והעללה בחוץ^{*} שחת
בחוץ והעללה בתוך פטור שלא העלה אלא^{*}
רב רפסל אמרו לו אף השוחטה בפנים וטعلاה
בחוץ כיון שהוציאו פסלו *הטמא שאכל בין

הישוחחט . קדושים כנונין יתוקענלו
כחון . כהנום מהד :
מייך טל ספקיע ומיבט כל פוליפס .
סתן עלי גוף ענילך רטורייא כטני
לבק יחתם ומברך טלא (ויקרא י) : אללו
טפלה מלאה דזר פטול . ולון מתקבל
בפחים געינן לכתיב וולף פחת להל
מושב גו ביהו (זט) : ליון זאולו
פטולו . וויל"ה מייך זה"ה נטחות נטוח
ומענלה כחון : פטמול פטל כל צו . מוסס
לפליגו ר' יוסי גאנלי ורכנן גאנרויא
ודמו כך פלונגמל לאדרוי פגינו נבי
כלדי : ליון פגעט צו פטמולו . וויל"ה
... רט... רט... רט... רט... רט... רט...

ויקרא פרק יז

(ג) איש איש מקנית ישראאל אשר ישחת שור או־בָשָׂב או־עֵזֶן בְּמִתְבָּגָה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַת מִתְבָּגָה (ד) ואל־קַמְתָּח אֲהָל מוֹעֵד לְאָהָבָא
לְהַקְרִיב קָרְבָּן לִילְגָּק לְפָנֵי מְשֻׁבָּן יְנַעַּק זָם יִחְשַׁב לְאִישׁ הַאִישׁ הַהוּא מִקְרָב עַמְּךָ

(ח) נְאָלָהָם הַאָפָר אִישׁ אִישׁ מקנית יִשְׁרָאֵל וְמוֹתָגָר אֲשֶׁר־יִגְוָר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר־יִצְאָה עַלְהָא אָזְבָּה (ט) ואל־קַמְתָּח אֲהָל מוֹעֵד לְאָהָבָא
לְעַשְׂוֹת אֵת לִילְגָּק וּגְבָרָת הַאִישׁ הַהוּא מִשְׁפָּט

תלמוד בבלי מסכת זבחים דף קיא עמוד א

מתני'. המולק את העוף בפנים והעללה בחוץ - ח"ב, מלך בחוץ והעללה בחוץ - פטור. השוחט את העוף בפנים והעללה בחוץ - פטור
שחת בחוץ והעללה בחוץ - ח"ב. נמצא דרך הכספיו בפנים פטור בחוץ, דרך הכספיו מבוצע פטורו בפנים

רש"י מסכת זבחים דף קיא עמוד ב

שחת בחוץ והעללה בחוץ חייב - אף על העלה שחיטה בחוץ בעוף רבייה الرحمنא (ויקרא יז) מאו אשר ישחת והעלאתו נמי אמרין לקמן
/זבחים/ (דף קיט:) ואלייהם תאמיר לערב פרשיות דכל שמתחייב על שחיתתו בחוץ אם חזר והעלן או אחר חייב

עובדיה. הלכות מעשה הקרבנות פי"ח פ"ט

מקולם דלו שפט ולר"ע מקרול דס ימצע צמיט

ולר' יקמאנל מוחט לדלמייל נ"ל"ס צטומט ונמ'
למיין נצחימיט סון תלעה מה שמייכ נסכמה ססי'
הע"פ שארכט געןן כ"מ ו"ל כמצ ב'ל וכחה לאטנין ז
צ'

ב' בחוץ פטור: י' **וכו** המולק את העוף בחוץ פטור. ואם
העללו פטור. מלך בפנים והעללה בחוץ חייב על העלה.

לכ"ז
השנת הראב"ד
*שחת את העוף בחוץ וכו'.
העללה אלא דבר שאינו ראוי ליקרב.
*שחת את העוף בחוץ והעללה בחוץ
חייב שתים שהשחיטה בחוץ כשרה
והרי היא כמליקה בפנים:

ככה משנה

מום גאנדי רניאו כי רמק מעליו דפטענו דמיינט מכם עדים נמיינט זימפֿל לילנא
לרייל קלי מלמייל דקיפֿל גוּ גונגונל ליליכ:

יח ובן המולק את העוף בחוץ פטור וכו' עד סוף הפרק. מטנס (דף קי"ט) זט.
וועל ווּ מה סטמֵב גענִיא דכטטערת נומֵן כטילק זטנִיס זטנִיס זטנִיס
קרכינ"ל זט טטנס לין זו טטנס הָלָל קי"ט
טלטוט גאנז הָלָל מַס טטינ' גאנטס עכ"ל. ולל
זוימי להגנין דגנוי סהרי ע"כ מײַז גאנז מס
טלטוט קי"ט גאנטס סהרי מלך נפיטס וטאעלז גאנז
גאנז חייל זטנִיס פטטור זטטט נפיטס וטאעלז
גאנז גאנטס פטטור זטטט פטטור:

פי"ט א אין המעללה בחוץ חייב עד
שיעללה לרראש המבכה
וכו. מטנס פליק סטומט ומעלת (דף ק"ט).
ומטנס כמ"ק: ואינו חייב עד שיעללה לשם
וכו. זט גאנטס לנטעלא לאדייט פטטור זטנִיס זטנִיס
משנה תורה **מחדורה חדשה** עמוד מס 142 ח (עובדיה) משה בן מימון (רמב"ם) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

וילרנן בהליך מילוי לו מגענו במדרשת
טכ"ל ו��ת טימה נבי עשרה חולצות
טכני קהמר הקאס צפ' קמה וזכריות
(זט' נ) רתקתני יאנון האנימיקון פירוט
במקומן כל נילך למבחן מגע' דד'
ממיות אלו חוויב חטלה לאך מבדוק
חכג חילוק חטלה לו סטשין מינא:
דאבא אמנלה ומונלה קדיין.
[ט] קהה מושך לדלן מצעי
ברטו גבריותם (ט' טב') ברבי יוסי

כגנליי פטמר מוקטניין חון :
ריאי מעיד לאו תלוק . "טומא
 ורק סוגין דלא כרכבל הילן
 להלכתי דפ' הגזול (ב"מ דף זב) לסכבר
 זה כרמי יתירס דפ' ל' מיקות (סגדין
 לר' ט): דענוי קרטו לאלה נבי חכמי
 הללו : **חדר** נומקטרי פטנס מהכו-
 חד נומקטריו חון מהכו- . סכלו גו
 צדיך למלתקו מוליכס תחלוד לו סכה-
 נחה רצינה מטנס לונפנס מטמיה
 לממדרין פוקען וחתיכה סקמלה
 לגם ציר למלתקו נומקטרי חון :
 נכי

א שורתה שרט עופ מיל תי או אשר ישמש יכול יא המלך
ן הוא מה שהזיטה דאן ריך הבירה בפנים חייב מלכה שדריך הבירה
נים אינו דין שהוא חייב תי יוב הרניך ורבי עקיבא אמר לך ההיא מביע
ו *לנזרה שוה והוא רחן הקומץ והמקבץ דמים בחוץ פטור מניין
ליכא תרתי ההייב תרתי משחתה * מה לשחתה עבן יט נפסלה
א לאוכלין בפוך ההייב טורקה מה לורייה שכן ר' חייב עליה מטה
תתי

מגנן. להזכיר חומריקת דס כחון היה שמייטה והטלה כו"ל וככליכו: דס יאנכ דס אפּן. לרבות למ' הוועך וווען כרלו' צענומטי כו"ן כהונין: כתיב גני כמנגינה לא לרבות לת' קווינק: האלק. לדע' קיימת עד דמקום טולה ובליטס: נא' יאנטו. מכם מיל: ווועיג

רשות ש מסכת זביחם דף קז עמוד א (4) רשיי דה והא דתנן מה נעל מזבח החיצון וכו'. משמעו דחטאות הפנימיות דמעכביין זא"ז א"ח על מkickת דמים. ולקמן (קי ב) א"ר דאפי' בהן חייב ע"ש בפרש"י קמיה ג'.

מישרא שרי או קליש מקלש חיקו: מנתנו הזרק קצתו יט' דם בחוץ
חייב

לקיים כויה קבילה לפחות בזיהוי צחון גולן: מרגנץ כווקס מקומית וטיש. כוון מוגה להחט ואופילו מתנתאות לפכניותם בכל מונחיין מוכנות:

کوہاٹ

ליה *لغורה שהה והוא רtan הקומץ ורטקבי דמי בחרן פטר מני
ומהיכא היה רחיב היה משוחה *מה לשוחה "שכן" ^ו נפסלה
שלא לאוכלין בפסח היה מודקה מה לוריקה שבן ור' חייב עליה מיתה

הַבָּבִי כמחיש קרוח דלע מיטי מביניהם. "קומה על טויה זו דכ' צברון (ד' קפ':) ולצין חקר יעלם טול מה הענלה טעה נמל עבורה הענלה נמל עכויה הענלה נמל עכויה הענלה ומיקל וכו וווק והבטל וכופתת וכומלה כי' **יבול** מון הענלה מהוועת. **וילף נז'** מפלים הגברפים כדילפ' בכרונוי ב' ד' בפ' נמל ארין (סאלרין ד' סב') וולף' ולגה שופנס יפין בגלי מלחה כיוון דלע לאכון מהן נמאנש הולג' מון מון לפלס מחתה: **ולא** בעט' אל פהן הולג מונד. **ולא** את מאכנייה א' ב' לא אמר בזורה' לו וחוותי מביניא וא' ב' לא אמר בזורה' לו וחוותי מביניא וחווית משחיתה מה לשחיתה שעבן נפללה שלא לשם אוכליין בפסח חמיה מהעלאה מה להעלאה שעבן ישנה במנהה (א) וחווית מביניא [להבי ברזב קרא למתר דלא אתה מביניא * אמר ר' אבוח שחת וורק קאנן] למונען לובען וגדרען וקלת

תלמוד בבלי מסכת זבחים דף קטו עמוד ב
מcin שאף היזק, והבולל, והפotta, והמולח, והמניף, והמגיש, והמסדר השלחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל בחוץ, שפטור?

חו"ש הגרי"ג מסכת זבחים דף יג עמוד א
והנראה בזה, דהא דילפין מהעלאה הוא מטעם עבודה, דכל שהיא עבודה יופין מהעלאה, וע"ז נוצר שתהא דומה דהעלאה שתהא
עובדת תמה, וע"כ קיבלת אף דהוי מעשה עבודה מ"מ כיון שאינה "גמר עבודה" אין חייבים עליה בחוץ, והוא דרבה בזירה מדם יחשב,
אינו מטעם עבודה, רק קרא מיוחד לגלות על זריקת חוץ דעת פ' שאינה עבודה כמו בשחיטה שאינה עבודה וח"ב על מעשה שחיטת
חו"צ.

והנפק" מזה יהיה בשפיקת שיריים דמחיב בחוץ לר' נחמי בשופך שיריים החיצונים אף על פי שאינה עבודה, דהא זר פטור אם שפרק
שיריים (עי' Tos' בדף לט ע"א ד"ה הא), אך מצד קרא داخل מועד זה עבודה, וע"ז גלי קרא זריקה מצד עצמה חייב בחוץ
אפי' שלא בתורת עבודה,

וזהו מה שרצו בגם לילך קבלה מבניינו דשחיטה וזריקה, דגם בקבלת יהא חייב לא מטעם עבודה רק מצד מעשה קבלה, וע"ז לא שי"ר
טעמא משום עבודה תמה, זההו רק אם היינו מחייבים מטעם עבודה שהוא דומה דהעלאה, لكن הוצרכנו לומר שלא תוכל לילך
משחיטה וזריקה, מילא חסר הילופוא שיהא חייב מצד המעשה עצמה, גם מצד קרא داخل פתח אهل מועד לא כלל לח"בו, דבעי
'עובדת תמה, וועליה יפה שני סוגיות הגם'

וונראה נמיון דכני רצ"י, דלא כוונתו
לומר לנפטרות פנימיות לנו
מיין על וריקת מקמת דמים נמוֹן, ובה
למיית מממיטין לדלעיל לנו הלו נמיון
לליה, דגס על מהנהempt יט מורות וויקפה,
דנה מילולת כל דמן לכל נמיון טן
מונם סתימון סתמונה למלה מילך,
הו"מ לנקרין סטונון ד' ממנות כנוּן מטלות
וכיו"ב, כל פגעה כל פוליקס טיל דוקן
על ידי נמיון ד' ממנות, וכפמות מושחין
סס וויקפה עלי' כלל, ולזה סטון סטון סטון
ממי' לכל סטונין מל מונה הקילון סטונין
נמהנהempt ליפל, לדמה מוכם, להט סטונון
ל' ממנות, מ"מ גס מהנהempt יט עלי'
מולת וויקפה, ומפלן טעם, הפלן במטלים

הועתק על ידי אוצר החכמה

פנימיות לכל מטנויתין הס ניעוכן, מ"מ
יס מולת זליק גס על מהנהempt קפל
סס צוה פנימיות עם מילוניים, לכל קפלון
ספליקן הו', לנמיוניים טול קמוניות הס
למוה, וכפימות הס לעיכונן, הכל נטה
יס מולת זליק גס על מהנהempt לן
hiluk ניעוכן. כי' נמיון דכני רצ"י, וטוג
סמעתי דס הומרים כן מטמי' דמן קגלי'ו

הועתק על ידי אוצר החכמה

רmb"ו ויקרא פרק יז פסוק ב
והקרוב בלשון הכתוב, כי מתחילה חייב כרת בכל שוחט בחוץ אפילו החולין והוא האיסור בבשר התאווה, וננתן הטעם בעבור שיקדי שום
לה, ויזרק הכהן הדם על מזבח ה' ויקטיר עליו החלב. ואחריו כן הזריר שלא יעשה מזבח לה' בחוץ ויקריב עליו השלמים הנזכרים או
עליה, כענין הנעשה במקדשין בשעת היתר הבמות, רק בפתח אهل מועד יעלה אותם לשם

רש"י מסכת חולין דף קט עמוד ב
מר לא אמר הци - דאילו בעוף אם שחת סימן ראשון בחוץ מיחיבשרי דכוותה שר בפנים במליקת חטא העוף השוחט עוף קדשים
בחוץ חייב דילך מריביא דאשר ישחת בשחיטת קדשים בפרק השוחט (דף קז)